

Om de noodzakelijke woningen te realiseren in de komende dertig jaar en onze samenleving leefbaar te houden, is een politiek overschrijdende structuur nodig die verder reikt dan een ministerschap van pakweg drie, vier jaar. De gedachte aan een Wooncommissaris is dus zo gek niet, blogt Ruud de Wit.

Ruud de Wit

Eind vorig jaar stuurde de Utrecht Development Board een open brief aan de nieuwe minister van Wonen, Hugo de Jonge, met als titel 'Ruimte maken voor mensen'. Een werkgroep van deze Utrecht Development Board, onder

leiding van de voormalige ceo van Newomij, Erik-Jan Bulstra pleit daarin voor het aanstellen van een **regeringscommissaris voor Wonen** om de ordening en leefbaarheid in ons land over een langere periode aan te kunnen pakken. Zo'n regeringscommissaris biedt de garantie dat politieke versnippering en langdurige onzekerheid wordt ondervangen. In Nederland is al vaker een regeringscommissaris aangesteld, onder meer in 2009 met de benoeming van Wim Kuijken als Deltacommissaris en Bas Eenhoorn in 2014 als Digicommissaris.

De aanbevelingen in de open brief van de Utrecht Development Board borduurt verder op het boek 'Wat wij willen is nog nooit eerder gedaan' van Carolien Gehrels en Ben van Berkel, dat exact een jaar geleden verscheen. Dit boek is het resultaat van De Bouwagenda, een in 2016 opgericht samenwerkingsverband vanuit de bouwsector waarin verschillende relevante groepen samenkwamen: de overheid, kennisinstellingen, marktpartijen en de architecten. Centraal staat in het boek het begrip 'integraal bouwen' maar dan met oog voor de klimaatcrisis, de circulaire economie, het woningvraagstuk en een gezondere leefomgeving.

Daadkracht

De enorme opgaven die Nederland – en de rest van de wereld – te wachten staat als het gaat om de klimaatproblematiek en niet te vergeten de gevolgen van de coronapandemie en nu ook **de oorlog in Oekraïne** vereisen een slagvaardige aanpak en daadkracht om de **politieke ambitie** en noodzaak van 1,7 miljoen woningen tot 2050 in ons land tot werkelijkheid te maken.

Zo'n regeringscommissaris lijkt me dan ook een goed en wenselijk idee. De politiek in Nederland – maar ook in andere landen – is zodanig versnipperd dat het vrijwel onmogelijk is nog dwingende afspraken te maken en verplichtingen aan te gaan die verder reiken dan pakweg één regeringsperiode. Met alle respect voor de energie die de nieuwe minister van Wonen aan de dag legt, is het nog maar de vraag hoe lang dit kabinet het volhoudt. Niets zo onzeker dan een politieke toekomst en houdbaarheid in Nederland. En mocht Rutte IV het volhouden tot de volgende verkiezingen, dan heeft **De Jonge** toch maar drie jaar om iets te bereiken. Daar komt nog bij dat Rutte IV in het tonen van daadkrachtige maatregelen afhankelijk is van de Eerste Kamer, waarvan een brede steun voor snel en adequaat beleid op de terreinen van wonen en ruimtelijke ordening niet zonder meer gegarandeerd is.

Onzekerheid

Verder is sinds de Utrecht Development Board zijn open brief schreef, de situatie internationaal er niet bepaald beter op geworden. **De coronapandemie** die twee jaar lang al een verlamdend effect had op de

samenleving, lijkt helemaal vergeten te zijn, nu Rusland op een stalinistische en fascistische wijze Oekraïne is binnengevallen en Europa heeft geconfronteerd met een situatie die mogelijk de Tweede Wereldoorlog doet herleven Een oorlog die verreweg de meesten van ons niet eens hebben meegemaakt. Waar de uiteindelijke schade van de coronapandemie lijkt mee te vallen – vooralsnog heeft corona niet geleid tot recessie, faillissementen op grote schaal en ernstige economische onzekerheid – **is het maar de vraag of dat na de inval van Rusland in Oekraïne niet alsnog het geval zal zijn**: een aanzienlijke stijging van de inflatie, waarschijnlijk een stijging van de rente, meer faillissementen, meer werkloosheid, kortom een echte recessie. Nog afgezien daarvan: de voelbare onzekerheid dat dit alles ook tot een echte gewapende confrontatie kan leiden die verder reikt dan Oekraïne en oorlog zelfs tot aan onze voordeurdrempels brengt.

Wooncommissaris

Doemdenken past vooralsnog niet, maar de noodzaak om een kleine twee miljoen nieuwe woningen te bouwen in de komende dertig jaar, blijft voor Nederland onverminderd groot. Niet alleen voor de huidige inwoners van ons land, maar ook voor **de honderdduizenden vluchtelingen en emigranten die de landsgrenzen de komende jaren blijven opzoeken voor een beter en veiliger leven**. Om die woningen te realiseren en onze samenleving leefbaar te houden is inderdaad een politiek overschrijdende structuur nodig die verder reikt dan een ministerschap van pakweg drie, vier jaar. De gedachte aan een Wooncommissaris is dus zo gek niet. Ik weet ook al een uitstekende kandidaat, namelijk **Carolien Gehrels** die haar sporen heeft verdiend als wethouder bij de gemeente Amsterdam, onder meer als commissaris bij Bouwinvest en nu leiding geeft aan de afdeling Big Urban Clients bij het advies- en ingenieursbureau Arcadis.